

Българік. Отъ това врѣмѧ нейна-та първа сила и слава ся изгуби навсегда и тя неможи вече никакъ да си възобнови независимостъ-тѫ.

Ако и да надна Българска-та Държава и Българ-скій народъ, както и Русскій станѫха подданици на Монголы-ты, иъ прѣжня-та омраза между Българе и Руссы неисчезна; непріятелски-ты боеве между тъя два народа никакъ непрѣстанѫхѫ, а продължавахѫ ся до 1431 год., докѣто най-сѣтнѣ Българе-ти подпаднѫхѫ никакъ подъ Русскѣ власть. Не ни е известно точно, въ кое врѣмѧ Голѣма Българія е останѫла въ рѣцѣ на велики-ты Московскы князове; знае ся само че, когато Русси-ти хванѫли да ся освобождаватъ отъ Монголско-то иго, съврѣменно начинѫли де прѣвземѣть полегка легка и Българскѣ-тѫ земѣ, а особно това е било въ врѣмѧ-то на **Ивана IV. Грозный**, защото прѣдшественикъ-тъму, великий князь Василій Димитріевичъ ся е наричалъ и завоеватель на Българік; а Иванъ III. ся наименувалъ Българскій Господарь.

Подиръ това прѣвземаніе Българскій народъ въ Голѣмъ Българік захвана отъ день на день да ся порусва и изгуби народностъ-тѫ си и языка си до толкова, што днѣсь друго нищо неостая отъ него тамъ, освѣнь развалини-ты на прѣстолныи гр. Българъ, и имя Българинъ не ся чюе вече нигдѣ по друго място отъ ткукъ старъ Българскъ земѣ, освѣнь у село Българъ, въ Казанскѣ-тѫ губернік и въ титлы-ты на Русскыя царь, който ся наричя и **Князъ Българскій**.